

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lectura super quinque libros Decretalium

Nicolaus <de Tudeschis>

[Basel], 1480-81

De eo qui mittitur in causa rei servande

[urn:nbn:de:bsz:31-315909](#)

*Sed si in iudicio dixit se non venturum tunc non est
necessus expectare finem termini, sed potest incotinere
ti contra eum procedi tanquam contra contumacem, ut in dicto. §. secus, non enim requiritur alia probatio contumacie, et ex hoc aperitur intellectus, c. l. in di. ubi excusatio fuit lata sine tria monitione, quia in iudicio ille dixit se non velle ibi respondere, sicut quod ibi famili natus anno. iiii. c. cumana de electio, ubi dicit quod iiii. delegatus inferioris a principe non subdelegat vices suas de appell. c. en. cam. t. l. a. iudice. L. de iudic. articulii tñ non iurisdictionale committit ut ibi videtur posse? ipse explicare mysterio iudicis alterius, et hec so. est subtilior, et facit, quod ipse actus citadi ante superioris maioris auctoritatis videtur in persona honorabilis quam in inferiori et huius respectu non possit alteri subdelegari, et ipse actus affigendi citati non resplendet magis in commissario quam in alio, cum ipse commissarius videatur facere ministerio alterius ut predixi. Ultimo huius quo post hosti, an semel citatus non venies reputetur contumax, ut sic possit codicenari, vel missionem pati seu excusari, dicit quod quod ad expensas reputatur contumax, de pecunia querela, et ibi de huius non, et vide tex. cum glo. in. c. i. eo. ti. li. vi. Et quod admissionem vel excusationem distinguere non videat se non venturus vel non obediturus, et tunc procedere contra ipsum, cum sit contumax, ad hoc de sci. ex. venerabilibus. §. secus. li. vi. t. ff. dñe iudic. l. contumacia. Enim non nihil videat vel dicat quod deliberabit vel non reperiatur, et tunc non procedere contra ipsum nec censetur contumax quo ad predicta nisi premissis tribus edictis. Quoniam vero sit tribus edictis citatus et non uenit, reputetur contumax presumptive finitum, et procedere contra ipsum, xxiiij. q. iij. de illicita, et ipsa. l. contumacia, et ff. de iudic. l. ad pemptuorum. Et idem finitum cum si queratur de alia pena infligenda, ut ibi de vita et bono. cle. t. c. fi. et de costi. c. ex. lris. Adiuerte primum dictum est veniam ut respectu predicationis expensarum sufficiat prima contumacia in prima citatione, et probatur in c. l. eo. ii. li. vi. ubi tex. cum glo. et in dicto. c. querela, de pecunia, quod limita et intelliguntur dixi in. c. cuius dilecti. s. eo. Secundum dictum ut etiam per talis contumaciam possit procedere ad excusationem vel missionem vel silentium penae si nideat se non le venire, et etiam vez si dixit hoc in iudicio, quod tunc contumacia sua est notoria, ideo non est opus ut fiat trina citationes, quod ille sumit ad concordiam contumaciae rei, sed nunc clarissime patet de sua contumacia ut notanter probatur in dicto. §. secus, ubi est tex. singularis enim glo. optime facit. c. quinque. §. porro, ut lite non ptest, ubi si rebus seipsum occultatur vel impedit ne citatio ad eius perueniat, post procedere contra eum sine illa solenitate citationum. Et idem non sentit anno. iiii. c. ad petitorem, de acci. ibi tñ loquitur generaliter, quoniam dixit nuntio se non venturum, nec restrixit se cum hoc dixit in iudicio. Si autem hoc dixit extra iudicium tunc est dubium per tex. et glo. in. d. §. secus. Non, an, tenet huius aliquid esse quando dixit extra iudicium per glo. in. d. §. secus. Ego dico*

rem sic quod si in iudicio dixit se non venturum tunc non est necessus expectare finem termini, sed potest incotinere ti contra eum procedi tanquam contra contumacem, ut in dicto. §. secus, non enim requiritur alia probatio contumacie, et ex hoc aperitur intellectus, c. l. in di. ubi excusatio fuit lata sine tria monitione, quia in iudicio ille dixit se non velle ibi respondere, sicut quod ibi famili natus anno. iiii. c. cumana de electio, ubi dicit quod si aliquis dicit iudicis nolo comparere coram robus tanquam coram iudice et protestor ut, quod iudicis potest dicere, et ego ex nunc reputo te contumacem et poteris ut contumacem condemnare. Si autem hoc dixit non extra iudicium, tunc non statim proceditur contra eum, quia forte calo et iracundie dixit, nec factum fuit notorum, cum extra iudicium dixerit, sed si in termino primo citationis non comparuit, tunc presumptio est pro dicto nunc, et quod videtur factis excusari, et adimplere quod verbo dixit, nam nuncio creditur de conscientia ad citationem ut probatur in. c. cum paratus de apel, et postmodum superuenit alia presumptio in non comparendo in termino quare frustra mandaret citatio, ex quo satis liquide constat de sua contumacia et sic procedit dictum hosti. h. et anno. iiii. d. c. ad petitionem Inquit vero hosti, dixit quod si citatus non venit est contumax presumptive, dic plene, et distingue ut nota, glo. in. clemen. vna. de dolo et contumacia, et probatur in. l. ex. consensu. §. fi. ff. de apel, ubi invenies, et vide ibi. Hic abbas.

De eo qui mit. in causarei ser.

Supradictum est de contumacia. Utrum quia per eam sepe pueritur ad missiouem in possessione idem agnoscatur hec rubrica. Et nota quod in rubro sit duxata mentione de eo qui mit. in pos. causa rei servanda et in nigro tractat etiam per interpositionem sedi de eteti, per quod transfertur vera possessio ut. §. c. Ex quod collige quod nigrum quoniam est generalis rubro, portat de officio. dele. c. i. li. vi. r. scilicet rubru ad. c. fi. eo. ii. L. etiam ob circa. pe. pig. deti. poss. et ibi hoc vide in glo.

Latus.
Constitutus Actor missus in possessione post annum efficit versus possessor. I. re infra annum cautionem prestat voluntate. h. dicit uel summa sic missus in possessione ex primo decreto in reali per lapsum anni veram et in computabilem illius rei possessionem acquirit. I. passus missione habuent. i. annus voluntate cautionem postmodum quam tñ non deduxit ad effectum suo defecit hoc. d. finitum vez ita lectio. primo narrat factum. scilicet interloquit ibi. ideoque.

No primo quod etiam religiosi ponit prius in possessione rem petitanum ob contumaciam aduersitatis, et non

De eo qui mit in pos

solum in temporalibus utin. c.i. de sequet. pos. s. etiam
in spūalibus. ut b. qd nō. p. intellectu. c.i. s. t. prop.

Nota scđo missione in possessionem locum habere etiam in spūalibus etiam si petatur ecclesia. qd intellige qn̄ penit ut pprietas. qd lmita. put plenissimē dixi. in. c. cotigit. s. t. pxi. 120 tercio ibi. sup possessione tē. fini vnu intellectu. Inno. q. etiā i inter dictis scriptis in rem. habet locū missio in possessionem cā rei suande. Et idē. probatur in. c. consultatōibus in. f. s. de offi. dele. et quod plus est nō solū fit missio sed etiā procedit i hoc sicut i realibus vñ post lapsus anni efficit missus venus possessor. et sic regulariter hec missio fit a natura realium. et non personalium. vt probatur in. c. qm̄. s. in alij. t. s. f. ut li. nō. p. quā q̄ enī interdicta sunt personalia tñ sunt scripta i rem ut. l. i. ff. de interdict. Ideo in multis sortiū natūram realiū ad idem. c. ex pte. et quod ibi no. Inno. de fo. compe. et hoc nōbile colligitur intelligendo q̄ hic prius agebat possessorio. qd denotat littera. ibi sup possessione tē. 120 q̄ voluntas mente recta non p̄ficit ubi opus ē factū. ut. l. si repetend. L. de cōdi. inde. Ultimo nō ar. scđom Inno. q̄ fin decremū interponendū est partibus p̄tibus. nec mirum. posset om̄ ps contra quā penit p̄ponere talia. q̄ que non darentur et index debet cuncta rimari. xxi. q. v. iudicā te. nec d̄ ferre sñiam cōtra non cōcessum vel p̄nitum s. q. l. nos in quēq. de p̄st. c. ecclēsia. et L. quo t q̄ index. l. ea que. de causa poss. et propriet. c. i. de ma. et obe. intra quatuor. Et idē Jo. an. b. et glo. et bar. in. l. si finita. s. Julianus. ff. de dam. infec. vbi vide luti et regi in dico. c. qm̄. ut lit. non p̄test. Et quanq. b dicnum verū sit in se. tñ non cogruit huic lfe. b. enī ut etiam inquit Inno. nō petebat fin decre. qd nec i reali actō est necessariū. sed sufficit solus lapsus anni. ut d. c. qm̄. s. in alij. sed pars passa missione petebat illā restituī sibi nō obstante lapsu tennini. allegādo q̄ infra annū non fuit in mora. vel petebat illam reuocāti. et ps missa petebat illā cōfirmari. et sic ad caudelaz petebat fin decremū incidenter. Et iste intellectus magis p̄porcionat lfe fin Inno. qd satis placet. Et ex p̄dictis et ex tex. potes notare q̄ etiam i reali potest i. terponi scđom decremū qñ non referit ad adiudicatōes dominij. qz tunc iste est sibi cōtrario cū dicat re eē suam. sed ad possessionem dūtaxat. et licet cōter dicitur q̄ in reali tale decremū est dūntaxat ad caudelam ego hoc fateor qñ interponitur post lapsus anni. qz tūc ipo iure natus est possessionē. ut dico. s. i. alij sc̄us putarem ante lapsus anni. vt sicut scđom decremū potest interponi in personali ante lapsus anni arbitrio iudicis. scđom nō. per glo. in. c. consultatōibus de offi. dele. vbi de hoc. et in. l. cum proponas. L. de bo. auct. iudi. pos. et facit tex. in. l. si finita. s. nō autem statim. ff. de dam. infect. ita et in reali. vbi pe-

teris habet pinguis ius possit iterponi ante lapsus anni ad effectum transferendi veram possessionem. que nō transfertur ante lapsus anni. tunc enī fin decretum non est ad caudelam sed necessarium et magis in hoc poterit fieri propter nūiam cōtumaciam rei ar. l. fulcimur. in. f. s. ex qui. causis qd nō. et ita hic fuit ad caudelam cum fuit interpositum post lapsus anni quo tpe iam fuerat ipo iure verā possessionē adeptus. vt dico. s. in alij. Et si queras quare interposuit cū supfluis remedio non sit vñdū. ut in. c. sicut de p. ba. et in. l. hec stipulatō. s. d. f. s. ut le. no. c. p̄fisi. q̄ propter istā cōcertatōem. de qua i tex. q̄ negabatur missos veram possessionem adeptos. vñ i effectu potius fuit ista quedam declaratio. Sed iterū tacite potes opponere ex quo papa sup hoc sentēciam erat quare sñiam cōfirmabat ut patz ibi p̄iocinio roborādam tē. Respondeſ dupl. primo negando q̄ b. confirmaret. Et ad tex. dīc q̄ sñiam roborant p̄iocinio aplico. i. bulla apostolica. fin. Jo. an. et hosti. secūdo p̄supponendo q̄ cōfirmauit dīc q̄ p̄iceps donans vel sentēcians bene p̄t etiā cōfirmare si donatio vel sñia procedit scđom hosti. Et quid oportet tunc confirmitatio. vel quid si p̄cedat verbū cōfirmo. dic vt nō. in. c. inter dilectos. j. de si. instru. An agit iuridice possit peti cōfirmatio sñie et quid oportet si interueniat. vide notabiliter p. Inno. in. c. i. de cōfir. vii. Autēq. ad glo. more solito cōdescendā tanq. pro fundamento q̄. ro. q̄. hic in tex. et glo. fit mentio de p̄mū et scđo. de creto qualiter interponat. Inno. refert hic varias practicas. quidā enī dicit p̄mū interponendū per hec verba decerno talē mittendum in possessionem talis rei aduersarij sui cōtumacia exigente. sed contra facit fin ei⁹. quia per hec verba potius videt dari lex mītendī. q̄. sententia ferrī contra aduersarium. nūbil enī aliud videtur dicnum decerno talē mittendum q̄ si diceret q̄ talis de iure mītendus esset in possessionem sed saluari p̄t hec opinio. scđom do. an. ut decremū istud declararet quo ad partem et quo ad nūnciū q̄ actū mīttere debet. Ego dico darī q̄ p. ista verba satis interponi potest p̄mū decremū. nam p. verbū decremū p̄t q̄ index. simpliciter non declarat. ut dicit Inno. sed disponit. s. de iudi. decernimus. et quod ibi dixi et in hoc loquitur de p̄mū. postmodū vero responsiū executōis loquitur in futurā. qz requiritur acus nūnciū mītendis. et p. hec verba possit interponi allego tex. in simili in. c. i. j. co. et in. c. i. de sequest. poss. Inno. tñ transit ad aliam practicam quoūdam qui dicūt q̄ interponi dīc p. hec verba. mittētalem in possessionem talis rei cī custodie. b. impugnat Inno. qz nūl index corporaliter et actualiter mītendat. videt falsum de decreto. q̄ mītendit ideo dicit q̄ p̄mū debet interponi per hec verba decremū vel constitutio vel in hec esse possessorē talis rei causa custodie et volo q̄ talis

c. e

minister noster ponat te actualiter in possessionem corporalem et realem ministruum debet deputare ut hoc adimpleat, et referat quod factum fuerit ar. ff. de re. eoz que sub tu. l. magis puto. s. nec et facit. c. in his d. v. sig. et de re iudi. c. cum aliquibus. sed si non mittatur scdm indicis decretum incorporalem possessionem nihilominus fin indicis decretum intelligitur possidere idem ius consequitur ac si missus esset de quo remittit ad ea que habent in. c. cottingit. s. ti. pxi. sed tu intelligis hoc ultimum put habetur in d. c. contin- git et. c. i. eo. ti. Scdm vero decretum interponitur fin eti decimo costitmo et iubeo te esse verum possesso rem talis rei, et licet non possideat in veritate, tamen iura possessionis habebit puta quia fructus illius posses- sionis eius erunt et prescribet ac si possideret, et placet Bo. an. ut ex hoc transferatur effectus possessionis. sed qd sine inducendo transfert possesio sibi non placet qd videt contra. c. cu aliquibus de re iudi. et contra id qd non. in. l. non emiz. ff. de pig. act. Ego plus puto qd etiam si p factu aduersarij impedit nascita posses- sionem non tamen pro hoc prescribet cum hoc cum agatur de gravissimo pindicio, et ideo cessat fictio. c. cottingat ita nobiliter sentit glo. in regula sine possessione d. re. iuris. li. vi. sed manu militari poterit impediens ppe- sci, et missio assignari. ut. l. qui restituere. ff. de rei ve- si de facto aut ppter cotumaciam et potestia aduersarij non pot hoc adimpleri habebit pro possesore qd ad effectu possessionis. ut lucretur fructus dicto. c. cotin- git. non tamen puto quo ad prescribendam pprietatem ut. s. dixi. Inno. ponit et aliam practicam ut index dicat sic iubeo tali absenti et cotumaci vel p cotumace habito vel condonno cu ut tradat tibi possessionem talis rei si precedentem practice plus placet hosti. et Jo. an. Et ad maiorem cautelam satis puto duas priores simul piungendas ut dicat. costituo et decimo talen acto rem ob cotumaciam sui aduersarij de qua constat in iudicio mittendum in possessionem talis rei, et extinc con- stituo et decimo ipsum esse in possessione causa custodie vel verum possesorem si est scdm decretu. et p execu- tione nostre sententie mandam tali nuncio ut actualiter eum in possessionem mittat Querit etiam circa pre- dicta potest. nūquid primu vel fin decretu dicat dif- finitiu sententia vel interlocutoria Inno. in. c. dile- ctio. j. de ver. sig. dicit qd interlocutoria qd satis placet Ex quo infert indicem posse eam renocare quantum- cuq psliter in debitum fuisse Ex hoc etiam infero qd i terponendo primu vel scdm decretum non est necesse obseruare ea que obseruantur in diffinitiva sua sed po- tius hoc decreta regulabuntur fin natura interlocutori- arum qd etiam non. Itē quero p miaori declaratio- ne quid est decretum Inno. hic dicit qd decretum idem est quod iussus latius hoc prosequitur glo. iuris cuius- lis in. l. si finita. s. julianus. ff. de dam. infect. que di-

cit q̄ p̄mū decretū est p̄mū missus seu p̄ma missio in possessionem. scđm decretū est scđa missio. s̄ bar. s̄bi hoc reprobat quia diffinīcō non est cōvertibilis cum suo diffinito. cum q̄icq; p̄ diffinitū s̄ sit missio in possessionē. Item non semper per decretū sit missio quia si facta est p̄ p̄mū non sit p̄ scđm. Itē i cōfessoria non sit missio. et tñ interpolatur decretum ob cōtumaciam aduersa p̄tis in quo precipitur contumacia turbet. ff. de dam. infec. l. a quo fundis. Itē sepe in iudicio intervenit iussus. nō tñ interpolatur decretū vnde ip̄e bar. diffinit sic. p̄mū decretum ē prima aggranatio ex qua aliquid parti applicat̄ facta a iudicio propter cōtumaciam p̄uenti. scđm decretū ē augmentatio aggrauationis facte declarata hāc diffinitōe sic d̄ aggrauatio ad differentiā iussus. p̄ quem non fit aggrauatio. Itē d̄ aggrauatio vt generaliter continet p̄mū et scđz decretum sive in realibus sive in p̄sonalib; sive in iurib; dicis ex qua parte applicatur ad differentiam multe que applicatur fisco. L. de modo multe. l. s̄. et de iudi. sanximus. de offi. dele. de causis dicitur facta a iudice ad differentiam aggrauationis que fit a lege. L. de iudi. l. sanximus. et de heret. c. et cōtumacia li. vi. de eta. et qualit. bone. cū si. hec diffinitio satis sustineri pot̄t s̄ possit cauillari sicut et p̄cedes in effectu saltem cum aliqua suppletione sustineri pot̄t ut dicamus q̄ p̄mū decretum est primus iussus iudicis. demittendo actorem in possessionem. ob cōtumaciam cōmenti. fm̄ decretum potest variare diffiniti scđm ipsius varios effectus. ut dicamus q̄ cōd̄s iussus iudicis. p̄ quem bona in qua fit facto missio reo in cōtumacia pdurante iubentur distrahib; vel pollidiri. vel dantur insolutum t̄c. fm̄ effectum ipsius decreti cum vario modo possit interponi ut dixi in. c. qm̄. §. fi. vt lit. non cōteſt. tangit ianno. in. c. dilecto. d. v. sig. Hunc venio ad glo. et opp. cū glo. ij. videtur eni q̄ ex quo iste reus habuit voluntatem p̄stāndi cautiones infra annum sibi nō fiat p̄iudicium ut in. c. sc̄. v. o. capiendo mentē glo. aut quis habuit voluntatē p̄stāndi cautōnem non tamē studiosam q̄r per eum de ficit. non autem stetit p̄iudicem vel aduersarium s̄ hec voluntas non sufficit hec enī voluntas sentit de vento. vbi enim opus est fetō verba vel nuda voluntas non sufficit. et ita loquitur hic cōcor. c. et sc̄. lxxxvi. d. aut defecit p̄ iudicem quia noluit recipere cautionem. iste tñ fecit quantū potuit. et tunc sibi nō imputatur. ut in. c. sequen. aut non defecit per iudicē quia iudex voluit recipere. sed quia ipsius copia habeti non potuit et tunc non excusat̄ fr̄as nisi eam p̄st̄ coram publicis personis. ut in. c. pastoralis. de offi. ordi. an hec cautio sit prestanda prius parti an iudici. dicam. i. cum glo. se. Ex predictis et ex tex. colligit hic glo. ar. q̄ sola voluntas sine effectu nō sufficit. et ad hoc allegat plures concor. Incontrarium

—~~ad opus à Petri~~ — ad modum Petri
cum sufficiat.

De eo qui mit in pos.

allegat multa iura et duas solutones ponit que patent in ea. istud pro cardum habet multa membra tam respectu dei quam respectu iudicij seu ecclesie militantis et vir potest pfecte evanescere sed secundum diversitatem factorum et temporum recipit determinacionem ideo non possumus maxime ea ductus ratione quod archi. circa hoc post theologos et iuristas posuit una distinctio vel de prolixia in. s. si ergo. xvij. q. i. vbi video et aliquid vide p. L. in. l. si quis non dicam rapere. L. de epi. et de. et aliquid p. Jo. an. in regula. in penis. Dere. iii. li. vi. in mercu. Duo tam nobilia dicta in hac materia non. primum quod vbi pena imponitur ipso iure non habetur cum nisi delictum perficiatur. nec sufficit quod quis pertenerit ad actum. propinquum. aliter tamen arbitrio iudicis punitur. per indebat delicti. hoc singulis probat in. c. cum in canticis de elect. iuncto. c. perpetue. eo. ti. li. vi. ponit Jo. an. in dicta regula. in penis. Secundum dictum notandum est. quod huius regi in pena imponenda sufficit solus affectus animi si pertenerent ad actum propinquum. nec pro eo debet puniri ac si perficerent. ut in. l. si quis non dicam rapere. L. de epi. et de. et l. is qui cum telo. L. ad. l. cornelii de siccarijs canonisatis de penit. di. i. et ita voluit ista gloria. in scda solu. hoc tamen non habet locum in penis impositis per statutum in iuris si dicit statutum si quis occiderit occidat. non debet hanc penam pati ille qui habuit voluntatem occidendi et pertenerit ad actum propinquum. quod verba statuti exigunt actum perfectum. ita notanter dixit bar. in. l. i. s. diuus. ff. de sicca. et in. l. si quis cum cum telo. palle. hoc fortifico hac ratione. statuta debet intelligi in causa vero et proprio. non aut fato ut. l. iij. s. hec verba. ff. de neg. g. et in. c. i. non sit. et quod ibi non. de iniurias. sed statuta imponitur pena per delicto pfecto. ergo non potest intelligi in eo quod non pfect licet voluntatem habuerint perficiendi. quia facte dicunt pfectisse propter voluntatem et affectum non autem vere. hoc bene nota. Glor. in v. iurati in pri. est facilia postea format duas utiles quones. prima quid si passus missione non valet. propter impotentiam prestante causam. Rerumque est ei non est imputandus dummodo pfectus quod potest. s. iuratorum. ut in. c. p. vias. de dote per diutor. resti. et in. an. generaliter. L. de epi. et cle. Ita si postea obligat ipsam rem quam recipiat. potest etiam se obligare ad penam pecuniariam. de presumpt. lras. vel primationis beneficij. de elect. cum dilecti. ad fi. quod sat placet. Secunda questione est cui sit postanda hec causatio. Respondeat quod parti. et hoc verum in defectum iudicis iudici autem prestari potest etiam pte absente. s. c. i. t. ii. Si autem neuter potest inneniri tunc prestetur alicui per sonae honeste. Inno. et hosti. per istam litteram arguitur. quod primo parti secundum iudicium. tertio personis publicis et vicinis in subsidium sit hec causio prestanda. fateatur tamen quod si non est qui recipiet ex quo reis fecit

quicq; potuit non currit ei tempus nec sibi imputat
ut i.c. se. cū si. Et in quantum dicit glo. q̄ p̄stari potest
indici pte absente. Iō. an. intelligit citata tñ parte. de
quo remittit ad Spe. de primo decreto. §. iam de ef-
fectu y. an penul. hoc ultimū mibi placet. vt nō revo-
ce mīssio. non vocato missio. q̄ eius interest tū respe-
ctu expensaz. tū vt videat an fidelissimo seu cautio sit
ydonea sicut videmus in simili in sua excoicatōis q̄
lata ad instantiā p̄tis non revocat pte non vocata. vt
pbatur in. c. uenerabilibus post p̄t. de sen. et. li. vi.
fortius ergo h̄c hoc sibi vendicat locū i missione ubi
magis versatur interesse p̄tis. facit quod nō. Iōno. i
c. querelā. de elect. et gl. in. c. excoicatōis. xi. q. iii. et
qđ nō. in. c. cum cessante. de appell. et in. l. quod iussit
ff. de re indi. sed precedēs dicti doc. mibi non placet
amplectādo potius dictū glo. ut sit hec cautio p̄st. in
da indici. l. p̄tis p̄tia haberi possit. mouet p. c. pa-
storalis. §. i. de offi. ordi. ybi nulla sit metio de parte
ad idem. c. iij. j. eo. melius. in. c. px. ubi probat p̄tem
excusari a cursu annuali si index cauēt oblatā recipie
renolutus. quod nō fuisset si prius debuisset pte adire
fateor tamē q̄ etiā p̄tis prius p̄stari posset si passus
missionē vult. q̄ de ip̄a y. vtilitate agit vñ eis mos ge-
rendus ē. l. circa. ff. de. pba. t. l. i. ff. de no. ope. nun. et
sic potest intelligere hoc. c. Extra gl. hic quero p̄
Iōno. et hosti. de notabili q̄one qualiter consulatur
actoū cōtra reū cōtumacē i iurib⁹ icorporalib⁹. reputa
p̄queritur actor de aliquo auferē vel turbāte sibi iu-
ra ecclesie vel fuitutes sibi p̄terentes vel non p̄mitte
te eis vti et reis ē cōtumax cū in istis nō repianit pos-
sesso ap̄d reū saltem vera ita q̄ proprie possit fieri
missio in rem petitam sicut sit in corporalibus dicit
ipi et principaliter Iōno. q̄ reis poterit primo excoi-
cari. scđo potest ei multa indici. tertio potest intere-
se taxari fin q̄ exigit natura interdicti vel actio d̄ qua
agitur. quarto ad instar aliam p̄sonalium actōnum
potest fieri missio in possessionem bonorum suorum
pro mensura debiti declarati et multi enim alijs modi
sunt procedendi cōtra contumacē sicut de his et alijs
plene nō. s. ti. px. c. contingit. ad si. et in. c. mo. ut līte
non contest. Uid p̄t dici et melius fm Iōno. c. q̄
quando agit confessoria index mittit actorē in posses-
sionem seruitutis vel alterius iuris petiti. nō vt sit tā-
tum custos sed ut sit etiam venus possessor et p̄hibe-
bit reo ne turber ipsum actorem vti seruitute illa quo
usq; de iure suo probauerit et p̄cipiat ei ipsum acto-
rem missumq; in possessionem pacifice possessionem
seruitutis vel alterius iuris petiti possessione gaudie-
re. ar. de no. ope. nun. l. si priusq; ff. si ser. vendi. l. is
cuīs familia. ff. de vſufruct. l. cuiuscunq; ff. de ope.
lega. l. mancipiorum. L. de ing. ma. l. diffamari de
quo in Spe. de primo decreto. §. restat. veri. quid si
agitur confessoria. si autem agitur negatoria non sit

Quod ad hoc iuris possessorum utrumque de
molesto ab illo +
Quod ex iure possessorum /

missio fīm Jnno. quia nec fieri potest sed cauebit de
non molestando. vt ī palle. iuribus. hoc eodez modo
cōsulitur fīm ēū. siue agat itericto uti possidetis. siue
interdicto vnde vi. p incorporealibus ut predicta iura so
nant vñ. d seques. c. i. l. em agens interdicto uti possi
detis. non possit mitti in possessionē. cuius dicit se pos
sidere tñ precipiat reo ut non impedit actorē quo
usq; de iure suo probet. ut prealle. l. si prius. ff. de iuri.
actuq; prima. l. i. ii. z. iii. Et hoc dicunt Jnno. et Ilo
sti. locum etiam habere vbi ep̄s petit ecclesiam rōne
suriū spiritualium que habet ī ea siue et archip̄biter
spām petat rōne iurium proibitiū Ecclesia enim fīm
Jnno. peti non posset tanq; pprietas cū ī nullius
bonis sit ratōe dominij. nec etiam vt tanq; ppria pos
sideratur. ff. de rei veri. l. ī rem. s. i. z insti. de re. d. s.
nullus. vñ nec de ip̄a agi potest nec rōne iuris. qd ha
betur ī ea. ff. de p̄trahen. em. l. qui tabernas. vñ rati
one iuris qd habetur ī ea p̄dicis modis est pceden
tum. et nō bene hoc dictum Jnno. Et vide quod dixi
circa hoc ultimū ī. c. exaiata. de iudi. ponit postmo
dum Jnno. terciā opinionem circa principale quesitū
dicit em quidam z forte bene sc̄m cum. qd anq; det
sapior ī pmissis casibus possessionem p̄dictiales
debet incipe ab excōicatōe vel sequestratōe. vel missi
one ī possessionē causa custodie. ar. qd le. et nō. s. de
dolo et cōtu. c. ii. nec ob. l. si priusq; ff. d no. ope. nū.
vbi d. qd non sunt alie p̄tes indicio. nisi vt teneat. qd
hoc verum est quo ad diffinitiūm suam p̄ferendam
illa em fieri non pōt lit. nō contest. s. p hoc nō remo
uetur p illā. l. qd procedi possit mīorib⁹ modis siue
penis nam et a minori semp est īchoandū. ut patet ī
eo qd le. et nota. ī. c. sanc. de offi. dele. et in. c. qd. s.
fi. vt lit. non cōtest. poterit ergo sc̄m Jnno. pcedi ab
insti cōtra contumaciam ī predictis casibus per mis
sionem ī possessionē. et si īfra annūm venerit restitu
tis expensis. et p̄fita cautōne de stādo iuri recipi
rabit possessionem ista et relaxabitur mandatum de
non molestando. et cōnti sup hoc p̄fita. sicut em
p incorporealibus damno itericta quasi possessoria. ff.
de serui. l. quoē. nota. s. de elect. c. querelā. t. c. de cā
pos. c. cū ecclēsia. ita etiā qd petunt hec incorporealā po
test fieri missio ī possessionē. ut hic vñ. d seques. c. ii
z. s. de dolo et p̄tu. c. ii. ut lit. nō contest. c. accedens
sed si passus missionem īfra annūm non venerit ex
tunc poterit index decernere actori quasi possessionē
veram iuris petiti. ita qd nec vñterius renocabitur nisi
reus p̄bet de iure suo non tñ habebit hoc ius sine se
cundo decreto. Alij tñ dicit fīm ēū qd non est ne
cessarium hoc casu sc̄m decretum īmo sit missus ve
rus possessor per lapsū anni sicut et ī reali actione
legitur et notatur ut lit. non contest. quoniam. s. i. alijs
et hoc satis īnuit hec decre. fīm Jnno. quod mibi pla
cer. vt sicut ī realibus non expectatur fīm decretum

ita nec ī istis incorporealibus vt. s. dixi. Expre
dictis habes tres opinōnes ī p̄ncipali quidto.
Do. an. hic multum īstat recitando dicta legistis
ī dicta. l. si priusq; que hic non airo miscere qd est
illam legem legere et multa alia iura ciuilia. multa tñ
abi recitantur per bar. sed breuiter mibi placet. qd aut
actor ī possessionē illius iuris pro quo agit utputa
ta qd molestatur ab alib. et ip̄e agit nunc negotia ne
gando sc̄z hoc ius adversario competere vel agit co
tessoria. dicendo ius sibi competere et ī possessionē
illius iuris esse. et qd reus cum molestat. et tunc cōtra
rūm contumaciam non est prouisum deremedio pos
sessionis. quo casu potest procedi sc̄m qd habetur ī
dicta. l. si priusq; sc̄m intellectum. L. y. vt re. ppter
contumaciam suam constitutur de reo peitor ut iu
dex decernat cum non debere molestari actorem nisi
probet prius de iure suo. et ad causōs super hoc pie
standam. et non molestando actorem poterit compeli
li captis pignoribus. ar. insti. de sanida. m. in fi. vd
multa indicta. ar. in. l. i. ff. de veri. inspi. Lredo etiā
qd poterit senari p̄ma opinō. s. polita vt index ī
ep̄cōmunicet mulcte tē. vt. s. ī p̄mā op̄inōe dī
tur. quia cum omnes isti sint modi contumaciam co
bercendi. potest index exercere quā vult. s. vt li. nō
contest. c. qd. in fi. z. in. c. ii. de dolo et p̄tu. Aut actor
non est ī possessionē. sed reus. utputa ago vñli ī
dicto vnde vi. pro iuribus incorporealibus ī. c. qd
rda. de elect. cum si. vel p̄to mibi adjudicari aliqua
iura incorporialia ar. de offi. archi. in. c. fi. cum si. et tūc
poterit fieri missio ī quasi possessionē iuris petiti ex
pumo decreto. nec credo qd īcōtinēt debeat trans
ferri vera possesso. et sic ī hoc amplector terciā op̄i
s. positam. exquo em potest fieri missio sicut ī reali
bus non apparet ratio quare ī istis corporalibus de
beat illico transferri vera possesso. sicut em ista ioc
poralia possunt sequestrari licet improprie ī. c. qd
aiata de iudi. cum ibi nō. ita et missio fieri potest. nāz
et ī omnibus sit quandoq; missio ut statim subiçā
poterit etiā index adhibere p̄ma remēdia. de ḡbus
ā p̄ma opinōe ar. c. qd. s. fi. palle. et contrarium
nullib⁹ probatur nam dicta. l. si priusq; potest intel
ligi vt supra dixi. qd actor erat ī possessionē. Si aut
intelligatur qd reus erat ī possessionē dico qd ibi nō
dicitur qd transferatur vera possesso ī. actorem s. et
index precipiat ut non molestari actorem nisi p̄ do
ceat de iure suo. non tñ negat quin cōparendo īfra
annūm. et p̄stādo cautōnem de parendo iuri debe
at rediū ad suum ius p̄stīnum cum per hoc nō mo
lestat actorem. vt dicto. ca. quoniam. s. ī alijs. et in
c. cum ecclēsia vulnerata. de elect. Et per hanc addi
cionem habes declarata omnia predicta. Blaue
tamen. quia īquantum. s. dixi post Jnno. qd corpo
ra ecclēiarum non possunt peti tanq; proprieitas

An copia certiori p̄fita qd īfra annūm s. k.

De eo qui init. in pos

nec possideret. et sic non poterat fieri missio in ipsa corpora ratore iuriū que petunt ī eis. Dicit alij ut refert Iano. q̄ cū corpora ecclesiastica possint ab episcopis capitis et presbiteris possideri facienda ē missio in corpore posse sionē ipsaꝝ ecclesiastica. et non iuriū hec tñ spūalia et ecclesiastica lñ si possideant a laicis. ar. j. de deci. c. prohibemus. s. de indi. c. decemimus. et ē exp̄sum. j. de prescrip. cām. q̄ tñ a clericis et personis ecclesiasticis possideri p̄t. vnde ep̄s petit ecclesiastas et deciminas sibi adiudicat. j. de de c. c. dudu. §. illo. de reli. do. c. p̄stitutus. et de duob⁹ c. sc. sic et alie p̄sonae ecclesiastice j. de dona. c. iter dilectos. s. de transact. c. p̄terea. j. et quīq̄ agit de solis iuriibus de offi. or. p̄querente. de transac. veniēs. et s. qđ me. causa. c. cū dilectis. et ideo videt dicendū fin bostī. q̄ si tñ iura petant fieri missio in possessionem ut quasi iuriū predictoꝝ et non ecclesiastica. si autē ecclesiastie petant tūc fieri missio in corpore posse sionē ipsaꝝ ecclesiastica tñ ut b. et in. c. i. et. j. de sequens. pos. Si vero tam ecclesia qđ iura petant restat q̄ tunc fieri missio in vtroq; qđ satis placet mibi. Intelligēdo tñ et restringēdo. p̄t dixi in. c. p̄tingit. s. t. prox. Huc quero qđ si in actoꝝ personali. index decrevit missione p̄tra p̄tumacē cā custodie s. nō innueniunt res corporales in gbus fiat missio in possessionē nominū debitorū ipsius rei ita q̄ ipse missus noia exige p̄t. et vero creditorū denegabūt actoꝝ. ff. ut in po. le. l. si inutiles. s. si reis infra annū vel scōm alios. et medi⁹ q̄nāq; venient et obtulerit. et p̄fitterit cantōm de stādo iuri re capabit collecta ab eo q̄ missus ē in possessionē. ff. o colla. po. l. i. §. inbet. Et a simili scōm Iano. poterit fieri missio in possessionē seu quasi alioꝝ iuriū ex quo n̄ rep̄iunt corporalia. Aduerte circa missione fienda in nota debitorū ad vnu nōbile dictū Spe. in. t. de primo et scōm decreto. §. restat. v. quid q̄ si re in prima colū. dicit enī h. procedere qñ illi p̄fiteret se ē debitorē. ponit enī practicā ibi q̄ index vocabit illos q̄ dī amē debitoꝝ p̄tumacē. et si p̄tibunē debitiū preci p̄pet ait ut non creditorū eoz s. isti actori soluat ut sic sit aliquid in qđ possit h̄e locum missio. si vero diffi tens debitiū tūc non fieri hec missio. s. dabitur curatōr bonis q̄ exigit debita. ff. de cura. bo. dan. l. i. nisi in fraudem diffiteant. qz tūc nihilomin⁹ fieri missio scōd Spe. facit in ar. c. sup eo. de testi. co. Et vide genera liter de modo procedēdi p̄tra abūtem qñ nō h̄ locū missio. p̄ Spe. in. d. §. restat. v. qđ si agatur. et se. Et quid si non habet reis nisi aliquam p̄prietatem. vide per Ilo. an. in addi. Spe. in. loco. s. allegato. vbi tenet q̄ sit missio in illam p̄prietatem. Sed quero de via questione notabilis. quid si agatur actione personali scripta tamen in rem. ut in interdicto vnde vi. l. ff. de interdict. vel actione exempta in quam rem fieri missio propter cōtumaciām rei. dicunt quidaꝝ ut

refert Iano. q̄ primo deber fieri missio in possessionē illius rei de qua agitur et si rōne interesse aliqd plus debetur fieri etiam in alia bona Iano. notanter dicit q̄ licet sit p̄grui ut sic fiat ex causa tñ aliud fieri potest si iudicii videbit ex quo actio est personalis. puto quod s. facilis index non debet recedere a prima opinione. q̄ actio scripta in rem in multis et maxime in missione regulat scōm naturam realium ut in. c. ex pte. defo. ppe. et est casus in proposito nro. in. c. p̄fultationibus in si. scōm p̄minem intellectū. Ultimo hic querit si agat de temporalibus possit in eoz defectū fieri missio in spiritualibus. et qđ ecōtra Iano. b. refert op̄. et concludit tñ q̄ non p̄t fieri duplī rōne in primo casu. prima rō est q̄ missio sit pro mensura debitiū declarata. s. spiritualia estimatiōnem non recipiunt et ideo cōmē surari debito non potest. scōdā ratō est. quia cum temporalibus permutari non possunt de rerum permutatio. ad questiones. ergo rē. sed in scōdā casu contrario sc̄z si ageretur personali actōne pro spiritualibus p̄ta ex permutatiōne vel donatiōne rerum spiritualium tūc bene in rebus spiritualibus credit missione posse fieri. et idem dicit sub dubio. forte in temporalibus maxime si spiritualibus erant annexe temporales prestatiōes hosti. dicit verius ee q̄ qñ petuntur spiritualia nunq̄ si at missio in temporalibus nec contra ar. optimum in eo quod le. et nō. i. c. frequens. de testi. po. li. vi. Et s. b. remittit Job. an. ad Spe. de primo decreto. §. restat ad si. puto q̄ si ageretur p̄ rebus spiritualibus et temporalibus licet in eodem libello q̄ rōne rei temporalium poterit fieri missio in temporalibus. sc̄s autē vbi pertinet spiritualia licet temporalia veniant accessorie ad spiritualia p̄ vtroq; mētro. facit. c. ad questiones in si. de re. permu. Item aduerte quia licet spirituālia non capiant estimatiōnem tamen interesse ex eis proueniens bene est estimabile. et sup eo tanq; super temporali procedi potest. ut notanter dicit glo. in. c. coraꝝ de offi. dele. l. 2ico. abb.

VIII sicut

Casus. Si nō stetit per rem quo mār̄ caueret infra annū actor p̄ lapsū anni non officiā venus possessor hoc dicit. vel summa spālīs et nōbīllus sic scōm intellectum quē infra tenebo. Tempus annale nō currit missione passo. si infra illud causōes indicibus vel alteri eoz alij absentibus obtulit s. p̄ eos seu p̄ eū recepta nō fuerit. Et est casus nōbīllus et scōm hūc intellectū dīviditur. nā in prima facti narratio. in scōdā causē cōmissio ibi discretioni. Hō primo q̄ cum petitur ecclesia ut proprietas habet locū missio. etiam si religiosi sint actores. Et nō q̄ non fit missio in ecclesiis iuriibus sed in ipm corp⁹ ecclesiæ. et quo ipm corpus petitur a nolētib⁹ ipm possidē. et h̄ intelligē ut dixi in. c. contingit. s. t. proximo. et c. p̄cedentī. Nota scōdā q̄ etiam in spiritualib⁹ missio

e e 3

Dad. Dr. In anno p̄priali p̄priali p̄priali
et in mētō. s. 17. 17. 17.

*Si alio tempore oblatum, huius regi p.
ad hoc tempore oblatum, huius regi p.
ad hoc tempore oblatum, huius regi p.*

in possessionem in reali efficitur verus possessor post lapsum anni. hic enim caturisset prescriptio annualis si causis oblatio non impediisset concordia. c. s. propter alia utilia non potest colligi. Quero attingendo intellectu. c. nunquid iste archidiaconus solus qui erat vii' ex tribus indicibus poterat recipere causas oblatas. et restitue possessionem in quam facta fuit missio. Slo. iij. allegat ad ptes. et deinceps quod non poterat causam redire tantum index est tanquam honesta persona. ut sic isti non curaret prescriptio pro quod sentit quod possessionem restituere non potuisset. cui solus a indice illa recuperet ut in c. pastoralis. s. pterea. de offi. ordi. qd dan' sentit Jo. an. hic qui videt sequi præclusionem glo. et ad. l. tutor qui. s. i. alle. in glo. respondet quod loquitur in tutioribus quoque officiis quilibet exercet insolitum ne utilitas personae cui pati sunt impedit. s. d. ammi. tui. l. si plurimi. if. de tu. et ra. dis. s. nunc tracrem' delegati vero sim pliiter dati non exercet insolitum in uno viuis sine alio nibil potest. de offi. dele. c. prudentia. Sed hoc plus posito quod certe sequitur docet. n. Et ego soriter op. si eni iste archidiaconus non poterat istam causam redire tantum index. quare iste enim non possit coram ordinario loci. et in ipsius defectu coram publicis et honestis personis. put disponit in. d. c. pastoralis. s. pterea. So. potest rident. put sentit anno. in quadam glosulari v. constiterit. ubi videt velle isti rei excusari si personam ydoneam habere non potuit coram qua camaret. quasi velut quod papa hic in decisione non refert se solus ad causas oblatas coram isto archidiacono sed loquuntur gialisiter si per istum reum non steterit. quo minus infra annum tecum. Ex hoc nullum remanet dubium. quod non est imputandum ei per quem non stetit. ut in regla imputari. de re. iur. l. vi. sed certe litera ista solus poterat oblatorem factam coram isto archib. ps. enim nihil aliud allegabat. vii yba generalia pape sunt referenda ad casum super narratum ar. in. c. sedeo. de descrip. et. l. s. i. cui dulcia. ff. de virtute. et ole. le. Itē op. Ann. plusponit quasi impossibile. non enim potest saltem de facili pertingere quod aliquis personam habere non possit. coram qua causas illas possit. Et ideo puto quod ex quo quod diligentiā sua adhibuit in causa prestanda reputata quod audiuit viii ex pluribus concordibus non valens alioque possit habere. et realiter coram eo causam obtulit nec defecit pro eo quo minus fuerit praestata. quod tunc persuaferet indenitatem aduersarii lapsum anni quoniam satis possit quod non neglexit. non enim tenetur ire prosequendo per totam vibem quis velut causam recipere. Et si diceres cum viii ex concordibus non possit tanquam index recipere causam sed tanquam honesta persona. ut. s. dictum est quare non audiuit ordinarium loci ante omnia ut dicitur in. c. pastoralis in. s. i. quod ibi non ponitur ordo necessarii ut ibi non. Jo. an. post alios. Item in isto coocurrebat qualitas honestatis. et officiū indicandi. quāq; enim

exercitum non potest in solidum iurisdictio tamē sic cu sit indivisibilis ut non. in. c. prudentiam. de offi. de le. Slo. ultima non. quod si per me non constat quo minus facio quod debeo mihi non est imputandum. et concordat regula imputari de re. iur. l. vi. et. c. quod diversitate de cōcess. p̄b̄c̄. Et facit līra ista iuncta glo. ad statutum quo cauetur quod vicini sub certa pena teneant capere maleficiū pro maleficio commissio in vicinia cōtinuit quod vicini occurrerunt et fecerūt quantum possent. sed propter potentiam aut violentiam seu velocitatem maleficii non valuerunt illum capere. nūquid teneantur vicini pena in statuto p̄tenta. et dicendū est quod non. quia non defecit. p̄t. c. ar. hic et in iuriō p̄b̄c̄. Idē ubi probabiliter ignoraverunt. ar. in. d. c. quod diversitate in fi. de p̄c̄. p̄b̄c̄. Et est bonus rex. in simili. in. l. i. s. occiso. ff. ad sili. et ibi bar. expresse ponit banc rationem. Et vide ad materiam quod ipse non. in. l. ne quid. ff. de incor. tui. nam. facit etiā ad p̄silicem rationem dicit statutū. quod si quis imputavit inhibitus in dicti fieri per ecclesiasticum teneatur eis expediri facere infra xix. dies in foro ecclesiastico sub certa pena. is autem quod imputavit fecit quicquid in eo fuit. p̄ducendo iura sua infra tale ipsius quod ecclesiasticis poterat cum expedire infra ipsius statutū. sed aduersarii eo resistere et p̄fici te quod per se non stabat imputavit dilatatione longiores quam occasione. et non fuit expedita infra terminus. nūquid autem sit locus p̄tiae quo ad ipsum imputantem. Consultum in facto do. in. c. quod non etiam pluspotita validitate statutū. quod per eum non stetit. facient iura supius allegata. et quod legi. et non. in. c. ex insinuatione de appel. dicit etiam quod statutū est nullum. quia indirecte venit p̄tra libertatem ecclie. de iuri. eccl. c. s. l. vi. latissim placet hec de cōsilio. nam tē. videtur et p̄c̄lissim in. l. i. cuius ipse. ff. de execu. tu. non est imputandum ei qui infra certū tempus debebat aliquid expediti facere si p̄g. causationem aduersarii fuit impedit ad diem. c. ex ratione. de appella.

Vm uenissent. us p̄tra quod facta est missio. doceat se cōtumacem non fuisse non ademnabilis ad expētas hoc dicit ut summa subtilius sic. Si passus missione repetens possessionem aliquem legat se p̄tumacem non fuisse restituit in pristinū statū plūta causam et dilatatione p̄dēiatōe expētarū quā cōtituit si postea p̄stiterit ei non fuisse p̄tumacem p̄mo ponit factū coram papa narratum quod vel appellatio remedio. secundū dicit iudices ibi nos īgl. Hō primo layum posse p̄ueniri etiam in causa mere civili coram legato pape quod intellige de locis que sunt de temporali iurisdictione ecclie sicut Jo. an. quod tamen fieri non potest in terris imperij etiam vacante imperio. ut non. Spec. i. t. i. s. nunc ostendendum. v. xix. An autem legatus in locis que sunt de temporali iurisdictione ecclie possit

Commis. pfectio legi. et. p. b. 1.
In officiis, p. m. ap. p. 1. Notatio 1

De eo qui mit. in pos.

alienare bona spectante ad ecclesiam romanam dic q̄ non. ut nō. bar. in. l. p̄bilibere. ff. qd̄ vi aut clā t̄ spe. in. ti. de lega. s. nunc ostendendū. v. penit. Nota scđo q̄ p̄fuetudo terre ligat etiam clericos. t̄ potest i telligi q̄ p̄fuetudo est cōsideris t̄ laicis. Quid an ten si tm̄ foret laicoz. dic ut plene dixi in. c. quod cle ricis de fo. p̄pe. t̄ in. c. ecclēsia sancte marie. de consti.

Nota tercio. ar. satis stringens q̄ appellatōne iuriis nō p̄prehendit p̄fuetudo. Et facit iste tex. ad q̄d̄ q̄si mandat causa decidi fm̄ ius non d̄ attendi statutū vel consuetudo iuri contrarium hic eū fuit exp̄sum ut causa decidere sc̄om̄ ius. t̄ terre p̄fuetudine. Et ita dicit Guido de suza. fuisse indicatum. t̄ videtur sequi. Jo. an. in. ti. de arbi. s. excipi. v. iec̄ q̄ est co mptis. contrarium tenui sup rubrica de p̄fue. t̄ ita reperi postmodū tenuisse. Do. an. in. c. q̄m̄. m. all. de iure iuris. in. s. t̄ vide latius in locis p̄all. Et p̄t iste tex. adduci. p̄ p̄teraria opinione ibi. cū fm̄ ius tm̄ t̄c. Itēz in alio qua iuri p̄sonum est vt attendas non solū ius cōsed etiā p̄fuetudo ergo satis deciditur fm̄ ius si at tendit p̄fuetudo ad hoc. l. si fundas. ff. de enī. qd̄ nōt. Iuno. sup rubrica de p̄fue. Nota quarto iudiū con tempore missionis possē declarare exp̄ensas. et p̄dennare partes ad illas qd̄ sentit. Jo. de lig. in. c. q̄. de dolo t̄ p̄tu. t̄ vide qd̄ dixi in. c. q̄m̄. s. in alijs. vt lit. nō p̄test. Nota ibi laudabilē est p̄fuetudo t̄c. q̄ allegris p̄fuetudine iuri contrarium oneratur. pba. re ipsius rōnabilitatem p̄sumitur enim irōnabilis eo ipso q̄ p̄tra ius ut nō. in. c. i. j. de p̄fue. t̄ in. c. i. d. p̄st. li. n. Nota tex. notabilē q̄ passus missionē audiē volens recipere possessionem prestita dum t̄patat cautōne si allegat se contumacem non fuisse t̄ postea discutitur de viribus p̄tumacie. secū si de cōtinacia apt̄ p̄starer. tunc enī non auditur nisi etiam exp̄ensas refutat. t̄ v̄tūq̄ probat in simili in. c. venerabilib⁹. s. idēz t̄. s. secū. de sen. ex. li. vi. Oppo. p̄tra pro cessum istorū indicum. in eo q̄ p̄dennauerūt in exp̄ēs nō recepto iuramento p̄tis nec p̄missa p̄ eos taxatione. cōtra. l. sanguinus. L. de iudiū. t̄. c. p̄stitutus. de procura. glo. i. j. hic fateſ q̄ in hoc male processerunt isti indices. t̄ etiam i alio q̄ p̄dennauerūt in exp̄ēs tempore missionis cuius debūt expectare temp̄us prestande cantōis. ar. in. c. q̄m̄. s. in alijs. ut lit. non p̄test. Nō ex primo dicto iuncto tex. q̄ p̄dennatio exp̄ensarū facta non p̄missa taxatione iudicis nec secuto iuramento p̄tis transit in rem iudicatam. nisi p̄cesserit appellatio. sed certe hoc dictū mibi non placet q̄ talis p̄dennatio rep̄is facta p̄tra solitum ordinē non iudicioz. tum quia lata sine medijs t̄ sic a mīn⁹ instructo quorum quodlibet reddit suam nullam ut le. t̄ nota in. l. prolata. L. de sen. t̄. c. cum bertoldus de re iudiū. t̄ q̄ talis p̄dennatio sit nulla. vide p̄bar. d. c. t̄ in. s. c. ubi etiam nō iustificata appellatōne man-

dat tacite primam p̄dennationem reformari t̄ necessaria exp̄ensas dum t̄patat restimū. Et per hoc solvitur darissime contrarium quod formari potest contra fūnen. c. q̄ si appellatio erat minus legitima. ergo condēnatio exp̄ensaz transuerat in rem iudicatam. t̄ p̄p̄is non debebat retractari vel aliter reformari nō iustificata appellatōe. nam vt dixi hoc p̄tingit ppter ip̄sus condēnationis nullitatē ex causis predictis Hoffredus solvit aliter. videlicet q̄ p̄mī indices condēnauerunt sup voluntariis t̄ nō super necessariis sed certe hec solutio non valet. q̄ non restrinxerūt se indices ad voluntarias nec ad necessarias sed simpli citer condēnauerunt. scđo solvit q̄ hic dubitabat d̄ vi rōbus appellationis t̄ ideo omnia manent in suspēso quare non transuerit in rem iudicatam. Sed certe nec hec solutio procedit. q̄ attemptata post appellatōem ab interlocutoria dependent ex futuro cōventu. s. ex validitate appellatōis vt in. c. non solum. de appellatōe. Alij. tercia solutio sc̄om̄ eum quia ista non fuit sentētia nec habuit vñ sentētie. quia non omnis vox iudicis au toritatem rei indicate continet. l. ex stipulatōne. L. de sen. t̄. c. alicerte. de presump. sed cōtra hoc facit q̄ coram legato abbas instabat sup condēnationē. p̄t libarum. prout indices taxauerant. t̄ iste passus missionē volebat refutare legitimās. Alij aliter solvit. sed omnes solutōnes potius sunt persuasimē q̄ necessario p̄cludēto. p̄mī tm̄ quaz ego dedi est magis tutā. Oppo. scđo videt enī q̄ ex quo iste appellans ad papā comparuit coram iudice a quo. ad alio inferiori renunciaverit appellatōni sue. vt in. c. gratum. de offi. dele. t̄ in. c. sollicitudinem. j̄. de appellatōe. glo. i. j. allegat pro t̄ contra t̄ solvendo notabiliter dicit contrarium procedere. quando actus gelus coram infētō iudicis recipitur ab aduersario. s. aduersario cō tradicente līcītum est appellatōnē p̄sequi. t̄ hanc solutōnē singulariter nō. līmitat enim multis ege gie iura allegata in contrarium. t̄ pro ea facit. c. cum p̄idem. t̄ quod ibi nō. s. de pacis. t̄. c. mulier. j̄. de iurē. de censi. cum olim. t̄ in regula ex eo. de re. in. ris. li. vi. Alij aliter solvit contrarium t̄ p̄mo dīcit hosti. q̄ iste. p. non comparuit coram isto iudice s. compositionē querendo. t̄ sicut coram honesta persona protestando q̄ per hoc appellatōni noui renunciabat. Nota aliam līmitatōnē ad iura superius al legata in contrarium. vt per p̄positionem cōndicialeū coram iudicē a quo querendo compositionē non vīdeatur appellans renunciare appellatōni. Alij dīcunt ut refert. Jo. an. eum nō renunciasse appellatōni quia non comparuit coram iudice a quo appellauit. non enī appellauerat ab isto legato vel predecesso re. sed a delegantis sed hec solutio nō tollit contrarium

e 4

q̄. p̄missa taxatione iudicis nec secuto iuramento p̄tis transit in rem iudicatam. nisi p̄cesserit appellatio. sed certe hoc dictū mibi non placet q̄ talis p̄dennatio rep̄is facta p̄tra solitum ordinē non iudicioz. tum quia lata sine medijs t̄ sic a mīn⁹ instructo quorum quodlibet reddit suam nullam ut le. t̄ nota in. l. prolata. L. de sen. t̄. c. cum bertoldus de re iudiū. t̄ q̄ talis p̄dennatio sit nulla. vide p̄bar. d. c. t̄ in. s. c. ubi etiam nō iustificata appellatōne man-

de. c. sollicitudinē. Alij dicit istū legatū cognovisse non ut iudicem sed ut cām iūsticiā ad papam remitteret. et de hoc vide ī. de appd. c. p̄stitutus. Alij dicit istū habuisse p̄mīlegiū cognoscendi de appellatōib⁹ interpositis ad papā. Et h̄ p̄mīlegiū cōter cōsueverunt habere rectores marchie. at refert Iun. ut. s. prius cognoscant; de appellatōib⁹ intercessiō ad papā. Id. et ab. sentiunt vñā nōbilem solutōnem. q̄ l̄ iste renūcauerit appellatōi p̄ bāc p̄spōtōne postea factam p̄mis tamē ḡf̄ta post appellatōem erant nulla q̄ non poterāt cōnālidiari p̄ renūciatōem appellatōis. quā dicant q̄ iste. p. p̄sōquebat p̄ viam nullitatis et induxit appellatōi. tēn ad probandā nullitatē p̄dēnationis. cū fuit facta p̄endēre appellatōe legitimā. Et hec opinio optime videt probari fīm Jo. an. i. c. licet. de sen. ex. li. vi. et facit qđ nō. in Spe. de primo decreto. §. iam de effectu. v. Ied qđ si iudex. Et nō. suffit hanc solutōem q̄ extēndit dispositōem. d. c. li. c̄t ad alias causas p̄p̄banas. qđ satis placet eadē rōne. et idem nō. in. c. Spe. de appd. ubi plenū inueni es bunc articulū. uel solue vltra omnes q̄ iste p̄sōbat pro revocatōe grauaminis. quo casu nō renūciat appellatiōnē etiā si vult grauamē probare coram iudice a quo. q̄ non directe p̄petet sup̄ p̄ncipali vide glo. notabilem iuncto tex. in. c. si a iudice. de appd. li. vi. Sed quero qđ p̄fuit ista appellatiō. hec glo. iij. dicit q̄ mltū q̄ si fuit legitimā cūtāt ī totū p̄dēnationē expensas. ut hic in s. si autē non fuit legitimā tūc obtinet reformatōem illius p̄dēnnatōis. q̄ tūc cogitūr solvere necessaria expensas. ubi si non appet laſſet restitūſſet ſimpliciter omnes. Nō iſtam glo. quia clariss. hic ſentit qđ dixi. s. glo. iij. vt hec p̄dēnatiō licet nō legitimē facta trāſiūſſet in rem iūdicatam si nō fuſſet appellatū. ſed tu dic latins ut ibi dixi ſed glo. non tollit cōtrariū quod poſſet formari ſi enī appellatiō non fuit legitimā quare obtinet reformatōnē p̄dēnnatiōnis cum paria ſunt non appellare. uel iūſtratozie appellare. de appd. non ſolum. t. c. romana ſed tu dic ut dixi sup̄. d. glo. iij. Oppo. et videtur ip̄ non ſolum veniat iſte paſſus missionem p̄dēnnatōis in expensis factis in lite. ſed etiam ī illis que facie fuerunt in re ī qua facta fuit missio. glo. p̄cūl. hoc ſatetur dicens illas venire. non ſolum ſi ſint neceſſarie. ſed etiam ſi credebat illas. expeditre p. l. p̄tor ait. ſſ. de bo. auc. īndi. poſ. et ſp̄ale dicit glo. in hoc caſu. alias autem non ſufficit credere illas expeditre niſi in veritate expediant. ſſ. de neg. g. l. ſed an vltro. fīm glo. ſufficit enim hoc caſu q̄ non ſit in dolo ſecundum Jo. an. de quo remittit ad Spe. de ſecondo decreto. §. iusta. §. quid ſi actor. et idem quod glo. tenet h̄ Iun. no. lloſſti. dicit q̄ licet fīm rigorē iūris cīnīlis ſic di cī poſſit. videt tamen de iure canonico ſeu de benignitate canonica contrariorū ſentientium ſc̄s. q̄ non teneatur contumac̄. niſi ad expensas neceſſarias et in lite

factas. ut hic ī. c. i. de dolo et contr. i. de p̄nīs. c. ſuam. mihi placet p̄mū dicī. quia non reponit expelle reuocatum de iure cano. et maxime quia ille qui eā ſecit. certat de dāmino vitando et bona ſide fecit. vnde plus etiam ſim canones eſt fauendū cīq̄ reo qui fuit in contumacia cum non debet eſſe medi oīis condicōis ſtūlīſ ū ſapīo. de p̄ben. ei qui. li. vi. de expensis vero factis in lite quales reſtaurā dic ut plēne dixi ī. c. finē. s. de dolo et p̄ben. Op. extra glo. contra tet. aut enī iſta appellatiō fuit legitima. aut minus legitima. primo caſu non debuit iſta appellatiō artari ad p̄ſtantam aliquam cautionem quia quicquid ſit poſt appellatiōnē legitimā deſ ſine aliquo grauamine reuocari. de appd. non ſolum li. vi. facit. c. i. de ſen. ex. eo. li. ſcō. caſu ar̄ ſit min⁹ legitima. debuit neclūdū cauſio p̄ſtari p̄mis. h̄ eius expēle reſtitū ut ī. c. qm̄. ſ. in alijs. vt lit. nō p̄t. p̄na enī ſunt non appellare vel minus legitime. Dic capiendo mentem. Jo. an. q̄ ubi a principio conſtaret de legitimitate appellatiōnis vel illegitimā. p̄cedant predicta 3̄dēz vbi non p̄ſtat. ſed paſſus mltū onem non curat p̄mis recuperare poſſessionem quā cognoscatur de appellatiōnis illegitimātē ad bāc. reterabilibus. ſ. ſecūs. et precedenti. de ſen. ex. li. vi. Si autem petat de p̄ſentī poſſessionē negando cōtmātiam. et offerto caſtōnē tunc debet illīco audiā. quia in hoc nullū interſe poſſet p̄tendē ator. et ille eſt proprius caſus buiſs. c. et facit. d. c. veſtibilibus. et p̄dēnnatiō expensarū diſſertat in aſſumtū probationis contumacia vel nou contumacia et ſic lūmita dicitū. ſ. in alijs quod nō. Et dicit notanter hic Iunno. q̄ quilibet iudex ad quem appellatur poſt de iure h̄ reis appellans hoc petat ſtātū aut q̄ conſit. an ſit legitima appellatiō vel non reſtitū ille poſſessionem p̄ſtita cauſio et reſtitū expēle. ſi certe ſint vel iſtra breue tempis certificari poſſunt et ſic dicit intelligendum. c. qm̄. ſ. in alijs. p̄cāl. alio quā ſi incerte ſint expensas. et longiores probationes requirant non retardabitur propter hoc reſtitū poſſessionis. ſed ſiat ſtātū reſtitū p̄ſtita ſola caſtōne. et poſteo cognoset iudex de appellatiōe. et ſi immērit eam illegitimā ſacit missio fundi expensas alio non et ſic intelligatur quod hic dicit ſtātū cum. ſet mouetur ad hoc dupli ratione. prima quia parum amittit qui poſſessionem caſe custodie alſigat. reſtituit ex quo aduersariis paratus et ſtare iūni mo cī expedit q̄ ſic ſiat quia talis poſſessio nullū ius diuibuit. et tū poſſet diſſerti cognitione. q̄ probationes ſue a reū natura eadērent. vt. ſ. ut lit. nō p̄t. qm̄. iij. ſcō. ſcō. ratio ſurgit ex appellatiōe. cui in dubio erat diſſerendum. et appellatiōne pendente nihil erat innoſandum. j. de appd. dilecti. Expensarū autem reuſio retardatur quia incerte ſunt. nec defaci p̄t ſic taxatio. ut dicitū eſt et hoc nō. q̄ limitat multū dicitū

Judicū ad quā appellatū ſe ſunt. p. 29
appellatū ſe ſunt p̄cūl. ſe ſunt q̄ ſit
al. ſe ſunt appellatū ſe ſunt ſe ſunt
al. ſe ſunt ſe ſunt ſe ſunt ſe ſunt
poſt expēle ſe ſunt ſe ſunt ſe ſunt ſe ſunt

Vdeo qui mit. in pos.

Si alij. Oppo. scđo et videtur qđ non ad papam sed ad ipm delegatus debebat appellari. ut in. c. sup qđnum. s. de offi. dele. So. doc. multipli primo qđ tota cā fuerit delegata. hec nō est bona solutio. qđ legato iste qui comisit habebat ordinariā ut in. c. i. d. offi. le. l. vi. committendo ergo in totū illam cā non debuit habere iurisdictionem et in. c. si quis ptra de. cū ibi nō. de fo. ppe. Scđo a so. fin. vincē. qđ legat⁹ habet ordinariam. ideo pōt appellari ad papam. eo ob missio et hec bona qđ a qlibet indicie excepto delegato pape subdelegante non in totum pōt appellari obmissio modo ad papam. i. q. vi. ad romana. de pūile. antiqua. in. f. t. que sit spālitatis ratiō i. delegato sub delegante dic ut nō. in. d. c. super qđnum. Tercio soluit bōstē. qđ forte iste legatus recesserat seu fuerat remoatus ab illa legatōe et sic nō poterat ad eū appellari. Ex hac solutōe inserit qđ a delegato legatin non possit appellari ad papam obmissio legato si ē in provincia. ubi non placet hoc dictū cū ipse habeat ordinariā ut dixi. s. et regulariter a quolibet iudice potest appellari ad papam obmissio medio. ideo tene precedentem solutōem. Ultimo queritur legatus mandat hic cā decidi fin bonam p̄suēdūm in tere. qđ si diversa sit p̄suēdū actoū a p̄suēdū rei et iudicis. dic ut nō. xij. d. illud. et vide in Spe. de sen. pro la. qualiter post p̄m. et aliquid per anno. in. c. f. de serio. et sup rubrica de cōsue. dixi plenissime in. c. qđ de. de fo. ppe. dic ut ibi. Nico. abb. ✓

3 aduersarius Latus. Si re' cī tatus se abseniat nec procurator nec aliis eū defendit mittitur actor i. pōtēlōne rei penitē cā custodie. h. d. inherendo līc qđ reis fuit p̄i p̄sonaliter citat⁹ et postea se absentauit. Scđo mō legi⁹ supplendo ad līaz maxie ut dicatur in gl. et fin. hinc verū et nōbilem intellectū. hoc intendit. Lōtra absentē qđ non dimisit procuratorē facta citatōe domi vel nullo defendēte sit missio primo thēna ex quo qđ. Scđo solutio ibi iur. petere. Nō primo qđ pretendēs mecum in iudicio etiā in causa me re cāli pōtē dici aduersarius meus qđ facit ad statuta. p̄cordat. c. in līs. t. c. citē cū quis de re. spo. t. c. accedens. ut lit. nō p̄test. Nō ibi edictū qđ olim citationē siebant per edictū. hodie secū. sunt enī p̄ nūcios spāles. ut in cle. i. de indi. t. c. cī pati. de appell. vel p̄ līas in. c. prudētiā. de offi. dele. Nota tercio qđ in defectū p̄sonē sit citatio ad domū que in debet fieri publice quare puto iuri nō esse satiſfactū si citatio appēdit in edibis hora in cōgrua nec dimittitur tūto tpe qđ alij veniat in noticiā ar. c. f. de dec. l. vi. Et de hac citatōe ad domū. qđlīter sit fidē et eius esse cī. j. subiectā. Nō et tene mēti p̄sumacē nō debere pati missionē. si appetit procurator vel amicus qđ velit ipm defendere. cōfusat enim h̄ casu causa missionis. sit

enī ut re' tēdō affectus veniat nūfūs in. c. qđm. s. i. alij s. ut lit. nō p̄te. qđ cessat ex quo appetit defensor. Nota ibi. iuris. petere poteris tē. et tene mēti p̄petuo qđ missio cā custodie nō explicat. p̄suis indicis officio imo actor ipm de iure potere p̄t. ex quo inserit. qđ si index sine cā ipm denegat poterit actor appellare. se cas est in impositōe multe que mere explicat indicis officio de quo p̄ bar. in. l. i. if. si quis i ins vo. p̄bi vi deas. Opp. p̄tra principiū. c. videat enī qđ missio cā custodie fieri debeat p̄tra absentē qui nō defendēt nō solū cū se absentauit post citatōem b̄ etiā si anī cū fuit in culpa trāferendo se ad loca remota et nō dimittēdo. procuratore. p̄ b. ff. ex qui. cau. ma. l. ait. pretor. et. l. ignorare. L. de resti. mi. in quib⁹ iurib⁹ p̄bas notabiliꝝ qđ etiam p̄tra absentē cā rei publice. qui nō defendēt p̄t fieri hec missio So. ex glo. prima p̄t colligi duplex intellectus. p̄m⁹ qđ b̄ p̄siderat absentia post citatōis edictū ad effectū faciēdi restitutōem vere posse lōtōis sc̄z cū agit possessōrō. nam si absentias se reis anī om̄es citatōem tūc p̄tra absentē non daret restitutio. ut in. c. p̄sultatōibus. de offi. dele. Ednute qđ licet doc. inī sup b̄ lente trāscunt. dico qđ iste intellect⁹ nō p̄portionāl līc. nec ē ver⁹ in se non enī aliquo mō colligi p̄t ex hac līa qđ b̄ agere possētōrō imo pot⁹ colligit p̄trānū ibi de quib⁹ qđ veritē tē. qđ v̄ba innūt qđ questio erat b̄ realis interdicta v̄o sunt p̄sonalia. licet i rem scripta. ut. l. i. ff. de interdic. Itēs nō ē ille intellect⁹ veris in se qđ p̄sumponit qđ p̄tra absentem p̄tmaciter possit. p̄cedi ad restitutōem et sic ad diffinitivā līc nō p̄te. qđ ē p̄tra. c. accedēs. d. i. ut lit. non p̄test. t. c. cōsultationibus. de offi. dele. fin. cōmunē intellectum. qui datur ibi ad finem. c. per gl. et doc. Scđos intellectus b̄m⁹. c. est p̄t suppleatur ad literam maxime ut hinc absentauerit se anī citatōem siue postea possit fieri missio causa custodie ex quo absentē non defendēt iste intellect⁹ est veris in se. sed imp̄riat līaz iquantū optet supplere maxie. Ego p̄no duos alios intellect⁹ primus qđ p̄sultatio fuit b̄ facta prout contingit de facto quia aduersarius transiit se post cātōis edictū. et papa respondet ad verba consultationis non autem voluit per illa verba post citatōis edictū tē. notare iuris ministeriū nec valet ar. a contrario sensu hic. tum quia ista sunt verba narrativa. tum quia reperitur contrarium in iure expressum. ut in iurib⁹ superioris allegatio. Scđos intellectus est. quia ponderatur absentia post citatio nis edictum ad effectū perueniēti ad missionem effectualem. ut sic post lapsū anni efficiat missus veris possētōrō in realib⁹ vel in personalib⁹ possit perueniēti ad scđm decretū. ad ista autem non p̄veniēti nisi cōtra verū p̄sumacē et sic optet qđ p̄sumacia detegatur ut. l. fulcīmus. s. i. ff. ex qui. cau. i pos ea. et nō. in. c. p̄sultatōib⁹. de offi. dele. et in. c. dlecto

S. ḡmānt. at amīḡ appār̄ in iudicis qđ
vel et defēnd̄tur. ut p̄ missio
postfīct⁹ ✓

*Exponens plausum non generali
Receptio non deponitur*

de v. sig. hec autem plurimacia non detectis si citatio non percepit absentiam. Ita posset esse ista missio non detecta plurimacia prius sine aliquo effectu. ut si absens postea appareret. et probaret necessariam et probabiliter causam absente ut dicta. l. ignorare. primum autem decretum quod est modicu*m* p*ro* iudicium sit propter absentem quod non defendit. Et ex his habet verum intellectus. c. s. propter dicta opponit videlicet enim si ea quod dicta sunt nullae esse causam inter absentem causam rei publice. et aliter absentem propter fere totum id. s. ex qui. cau. ma. n. ut ex predictis potest quod ita sit missio propter absentem causa rei publice sicut propter aliud. Do. I. m. h. quoniam ad p*ro*positi ponit tres causas. prima quod in causa appellatio*n*is aliter procedit propter absentem sed non propter absentem causa rei publice. ut l. s. s. cum quod appellauerit scola de tua est quod propter absentiam rei publice non procedit ad vedetatem bonorum missio tamen hoc ex primo decreto. quod non repertur in hoc privilegio. ut d. l. ignorare. hoc causa mibi non placet. quod idem est in aliis ex quo enim non latitat in fraudadi credito*r*es non debet interponi scilicet de certa. l. non sit absens causa rei publice. ut probat in dicta l. fulcum. et non I. m. in. d. c. dilectio. et glo. in. c. plurimatibus. de off. d. cle. tercia causa est finis cuiusque allegata causa absentie iudicium non debet festinare ad missionem. et si festinat et postea absens probat absentiam causa rei publice restituere aduersus missionem. s. de dam. infec. l. si finita. s. si forte. hec causa non placet quod ad casum nostrum. loquitur enim ille. s. si forte. ex secundo decreto quod non debet interponi nisi propter latitatem ut l. fulcum. et non in aliis iuribus superius allegatis merito si fuit interpositus propter absentem causa rei publice revocatur. et hoc non solus procedit in absentem causa rei publice. immo idem est in alio absente probabiliter. ut d. in. d. s. si forte. quare puto quod quo ad casum nostrum scilicet respectu missionis fiende ex primo decreto nulla in causa inter absentem causa rei publice vel aliter sine plurimacia vetero enim cogit se defendere causatione. scilicet si volunt pati missionem. debebat enim dimittre procuratorem ut d. l. ignorare. de restitu. mi. et l. ait propter s. ex qui. cau. ma. et in. c. cum qui. de appell. et b. in. gl. s. Quare puto quod quantumcumque remersus probet absentiam causa rei publice. non per b. restituere in praestitum statum sed procedit. put habet in. c. qm. s. in aliis. ut lit. non p*ro*. alias autem hec missio est potius verbalis quam realis. et tamen iuri*m* p*ro*ponunt absentiam causa rei publice. Et nihilominus permittunt missionem ex primo decreto. ut in iuribus superius allegatur hec puto vera nisi in nulla culpa reperiatur absens ut quia dimisit procuratorem et defunctus est. vel non potuit reperire procuratorem tunc merito ab*m*ti subvenientem est ar. in. l. sed si per p*ro*p*ri*em in p*ri*mo et quod abi*m*ti. s. ex qui. cau. ma. et in. l. necnon eo. ti. et quod non in. c. querel*a* de procura. Et secundum predicta intelligo questionem quam ponit hic I. m. et J. o. a*n*. post cum in qua dicit quod si aliquis missus sit in possessionem tanquam venus possessor. et si contra

quod facta est missio postea veniens. probat quod ex ista causa aberat restitutus ei possesso*m*. s. de dam. infec. l. si finita. s. si forte. et le. et non in. c. cum bertold*s*. de re iudi*m*. et idem dicit in pupillo. nec videtur finis cuiusque talis absens teneatur restituere expensas quas missus fecit super obtinenda possessionem vel in eundo adiudicium. vel in adiudicatio*n* vel in aliis nam cum non solvantur nisi ratione contumacie. L. de iudi*m*. l. sanximus. et talis passus missionem plurimam reputari non debet ex quo iusto impedimentoo detinebatur. ut pater in eo quod le. et non de deri. non res. inter quatuor in s. et p*ro*p*ri*is patet quod nec ad expensas tenetur. subiungit tamen multum notabiliter I. m. quod cum hec missio in possessionem non solumenta contumacie absens fiat. sed etiam ratione illius iuris qui praedictus est. hinc est quod super hoc sit summa cognitio ut le. et non in. c. qm. s. penit. s. ut lit. non p*ro*f*ess*i*m*. Credit ideo talis absentem cogendio ut p*ro*stet cautionem de iudicio sibi ante*m* possessionem recuperet. et expensas. si quis forte possessor fecit de finibus. s. de peti. here. l. si a domino. non autem expensas factas in missione. ut s. dictum est. Nota bene hoc dictum quod quantumcumque passus missionem doceat de impedimento*m*. propter quod excluditur contumacia licet relevetur p*ro*dennatione expensas cautionem tamen de iudicio sibi p*ro*stare tenetur hoc dictum limitat J. o. a*n*. s. c. p*ro*p*ri*. quod sine culpa iudicis apparet reu*m* non contumaciam ut quia capt*a* latrunculis vel pons est ruptus. vel aliquid simile accidit. Secundus autem cum culpa iudicis gravanter excusat contumaciam. tunc enim etiam cautionem tenetur prestare. ut non s. c. p*ro*p*ri*. Do. meus do. card. tenet quod etiam in casu precedentium non tenetur prestare cautionem ex quo non regitur in contumacia ar. c. sacro. de sen. ex. Et hoc plus placet quod dictum I. m. hec enim cautio prestatur ad cautelam. propter presumpti*m* preterite contumacia. ar. c. de dolo et p*ro*m. l. vi. sed ex quo docetur de non contumacia cessat illa ratio. nec debet iste oneri*m* sine culpa quod debent prestare cautionem. secundus si ante omnia veller se excusare. ut nota. s. in. c. p*ro*p*ri*. et dicto. c. venerabilibus. et c. sacro. Sed circa predicta quero quia dixi secundum dictum non interponendum contra absentem causam rei publice ut dicta. l. fulcum. teneatur ne presentis expectare sic longo tempore absentem cum forte de faciliter curari non possit. dic quod non. si non speratur de proximo reditu potest petere ut bonus detur curator qui suscipiet iudicium. scilicet ad difinitum ar. optimum. in. l. ab hostibus. s. ex quibus cau. ma. Et singulariter nota. bar. in. l. ignorare. pall.

*Sed dico quod debet auferri in libato
et publico que non habent finis boni de
causis*

Propter gloriam meam sufficiat ad gloriam meam pietas +
Domino nostro ad dominum fit pietas /

De eo qui init in pos

in l. si finita. §. Julianus. ff. de dam. infect. quod tenetis ppetio menti. Bl. ultima in principio est facilis postea colligit quemlibet teneri ad procuratorem dimit- tendum qualitercumque sit absens alias requisitis amicis et facia denunciatio si non defendat. procedat contra eum ut hic dicitur. Nota ex ista glo. ordinem procedendi ad interpolatum primi decreti. si enim est prius de citari alias requiri sunt amici. et an hoc sit necessarium. dic ut plene dispi in. c. cam. de dolo et p. t. Et non prepen- bus amicis fienda est denunciatio domini ut hic. 120 primo ex glo. iuncto tex. q. prima peccata nō suffi- cit ad decretum interponendum. nam hic precessit citatio et nibilominus papa mandat ut itez fiat citatio ad actu missione. qd clavis penitentia hic. §. d. et en precedere mina citatio ut non. gl. iii. c. querida. dc. pal. lxvij. di. boneratus. t. iiiij. q. v. quisquis. et plene p. glo. et bar. in l. si finita. §. Julianus pal. dixi. iii. c. qm. §. in alijs ut licet. non p. et o. vide quod scripti in. c. i. de iudi- Scdo. p declaratio et tex. et glo. circa ista citationes domi fienda queritur in qua domino est fienda et qualiter et an et qui possit fieri ad dominum. de his omnibus et alijs multis. vide in d. c. cam. sed h. t. in inserat ad qd actus possit puenit p. citationem domi facta. circa qd instat hic. §. et capiendo eius mente ponit duas conclusioes nobiliora. prima sit ista q. ptra absentem maliciose seu culpoce procedi potest medium ad primum et secundum decretum sed etiam ad finiam diffinitivam si status et qualitas causa hec patiuntur. ut qd p. et licet. est facia vel etalis causa in qua potest procedi licet. non p. et licet. absentia non obstat. ad hoc. c. qm. §. i. et se. ut licet. non p. et c. si. de dolo et p. qui matre. accu. pos. c. i. et c. platum. qui si. sunt le. t. inter cetera dicit. §. in nobilitate q. presumit maliciose absentia ybitionis tenet quis aliquid facere et ab estputa tenet clericis residere in ecclesia et manu eius uxore. et ideo si absunt sine iusta causa contra eos procedi potest p. citationem domi facta ut dicto. c. i. qui in a. accu. pos. et d. c. platum. qui si. sunt le. et d. c. ex me. de clericis non refi. hoc tamen singulatim limitat qui uxor agit ptra mari- tu. vel ptra clericu. scilicet si alius vellet agere ptra eos aliqua actio personali vel reali vel paratur. pcessus per vias inquisitoris vel accusatoris. tunc enim non sufficit citatio domi facia ut procedatur ad ea que sunt gra- uis prejudicij ex quo aliter non apparet de maliciose vel culposa absentia. ut dicitur in sequenti conclusione. Et est diversitatis ratio. qd quantum ad extraneam personam non videtur esse absens causa malicie. cum eius respe- cu non teneat adesse. sed contrarium videtur. quia hac ratione considerata videtur qd si aliquis teneatur solutio certo loco et tempore si tunc abest videtur maliciose abesse et teneatur adesse seu esse presens ad aliquid scilicet ad so- lucionem facienda. et sic videtur qd procedi possit con- trahalem et ad missionem et ad diffinitivam sententias sed hoc non placet. §. in. ut hoc casu possit procedi

ad missionem in possessionem. Et est ratio diversitas quia non ita precise tenetur ad solvendum sicut missus ad debitum vix reddendum et clericis ad ecclesie servanduz, quod est bene notandum pro sumilibus casibus. Item dicitur quis maliciose vel culposo abesse cum recepta citatione recessit ut hic vel licet. p. vt plene dixi in. c. causam. de dolo et p. t. scda p. dulio sit ista contra absentes non maliciose seu culposo non potest procedi p. citatione domini factam seu fienda ad diffinituam suam etiam ubi status vel qualitas cause patitur vel ad ea que sunt grauis preiudicij puta ad venditionem fienda ex scdo decreto vel excusatatem quia in istis requiri vera contumacia facit. c. p. ultatoibus. de offi. dele. et l. fulcam. ff. ex qui. cau. in pos. ea. et illa. et facit vehementer. ar. in hac materia si enim non sufficit actio ad dominum. ut fiat vendicio nisi latiter ut ibi non multo fortius non sufficit ad diffinituam ad hoc quod non. gio. in. c. p. ultatoibus. de offi. dele. hoc tamquam quod dixi de venditione limita ut singulare non. Jnn. in. c. dilecto. de v. sig. ut non possit fieri ptra non latitante quoniam absentibus vel pupillis non expedit et sic i. damnum eorum. securis ubi eis expedit ut quod debitus usurarium vergat. et p. ultimus est vendere rem in qua facta est missio quod usus currant ut. d. l. fulcamus. s. adeo. et plen. p. Jnn. in. loco pal. vide etiam bar. de hac citate domini fienda. in. l. iii. s. pretor ait. ff. de dam. infec. En autem p. hanc citatem domini fienda ptra dolose seu culposo non absente possit procedi ad transferendam possessionem ex scdo decreto. Jnn. apte hoc non tangit potius tam sentit quod sic dam negat venditionem possit fieri. et translata vera possessione dicit quod si absens postea probaverit quod ex iusta causa aberat restituere ei possessionem ut. d. l. si finita. s. si forte. de dam. infec. et de re iuri. c. cuius bertoldus. In contraria facit. l. fulcamus. s. i. ubi expresse requiri latitatio ut de vera possessio ex secundo decreto. quod non sufficit citatio domini facta. Et id est sentit bar. in. l. iii. s. pretor ait. pal. sed concordia sic. quod aut hec missio fit ptra obligatum actione personali et requiri latitatio et aliter missio i. veram possessionem est nulla. ita loquitur. l. fulcamus aut fit contra non obligatum sed ratione vitii realis ut in causa damni infecti. et tunc non requiri necessario latitatio. sed ex quo non defenditur potest interponi secundum decretum non enim hoc casu requiritur necessario latitatio. cum non agatur contra obligatum personaliter. et iste est proprius casus. l. si finita. s. si forte. sed si postea docetur de iusta causa absentie fit restitutio ut dicto. s. si forte. hoc volunt. L. in dicta legi ignorare. L. de restituendis. mi. et barto. in dicto. s. si forte. sic distingue et intellige. Innocentius. hic. Et adde ad predicta viuum notabile dictum. Innocentius. in. c. significavit de testi. ubi dicit quod citatio ad dominum regulariter non valet nisi in casibus specialibus iure expressis.

Contra fr. Gregorius Diccionaria super missus
Contra arq. dominum Augustinum missus +

pro hoc c. causam, et quod ibi dixi. s. t. proxim. et d. l. iij.
s. ait pretor. et hec sufficiant.

Ut lice pendentem illico.

Supra in precedentibus titulis visus est de quadam
innovatione que sit contra absentes contumaces quia sit
missio in possessione quicunque procedit ad execucione vel
ad suam diffinitiunam sed ne crederet aliquis quod eodem modo
circa statum cause pendentes possent aliquid innoverari ut
mutatio fiat circa statum reorum. ideo competenti ordinis
ne annexis hec rubrica. Et non quod hec rubrica format
negative ex quo infertur quod regulariter lice pendent
nihil est innoverandum quoniam aut dicit lice pendere quo ad
materiae buins tituli. vide tex. notabilem in de. h. co.
tit et ibi glo. Nicco. Abb.

A Casus. Lice

Memoria pendente reus
commodo possessionis sita priuari
non dicitur. vel summa sic nobis
lens. Priviliegii etiam a principe
imperatari. per quod prius quis sine

cause cognitio lice. pendente ut possessionis tanquam sur
repticiu non valet seu tanquam ratione obviu est revocandu
primo decise ponit querelam. scd o. prudet ibi statum?

Nota primo quod de iure non licet archiepo. ex suam
principiam facere aut se crucem deferrit sed in. pruincia sic
etiam per loca exempta. ut est tex. nobilis in. cle. archiepo
de priuile. Nota scd o. valet priuilegii et consue
tudo de uteris insigniis denotantibus superioritate in lo
co utrius iurisdictio. in non subiecto. et de hoc aliqd dicatur.

Nota tertio quod pendente lice sup validitate priuile
gii seu an fuit priuilegii concessum vel non pruaris quis
in dicitur interdicti usus possessionis vel quasi etiam si illa
possessio sit contra ius. et hoc ultimum est notandum. et vi
de tex. optimu huic cōcor. de priuile. cū psone. li. vi.

No quarto ibi de iure tamen iuncta gl. si. ar. optimu
menti comendandu quod si mandat etiam decidi de iure
seu fini ius non intelligit solu de iure coi. sed etiam de iu
re spalii. et sic fini priuilegia et pruetudines. et alia iura
spalii in fini coi. et rata. satem in dicitur etiam si illa
iura spalii admittantur a iure et vide quod dixi i. c. iij. s
ti. pxi. et plenius sup rubrica. de psone. Et maxime pce
dit hoc dictum quoniam sit metus de iure in materia in qua
tamen militari ius spale ut hic erat. Ultimo non quod pri
ceps revocat iuris concessas in pruindictio possessoris lice
te pendente ex quo infero quod si hodie tales lice pcederent
psumerentur false. vel surrepticie seu obrepticie et non
emanasse ex certa scia principis. et sic esset expectanda
scda ius ius. ar. in. c. cū adeo. et quod ibi non. d. rescrip. p
rivilégia enim processa ptra coen. cursum pruilegioz psum
munt falsa vide tex. cū glo. nobili in. c. cām de testi. et

in. c. quod sup his. d. si. instru. Oppo. ptra tex. videtur
quod cessantibus pnuilegio et pruetudine licitu sit. archiepo
autem se defere crucem in. pruincia aliena. p. l. i. de offi. pco
sul. ubi. pconsul utitur insigniis in aliena. pruincia. et pfe
ctus ptorio urbis et ppositus sacri cubiculi et post de
positas administratores ut. L. de ppo. sa. cu. l. i. li. xi.
soluit hosti. post Hoff. et ptra ponit causa spiles
vñ cessante pnuilegio vel possessione iusti perjicit ci
tranei. quod ex tali delatione ledebatur honor ipsi. cum talia
insignia denotent maioritatem et presidetiam loci. quod nō
illis de q. in. c. ex tua et de aucto. et ysu pal. et sic trahit
coiter doct. sed ptra h. dictu facit quod nō. in de. archi
epo. d. priuile. ubi gl. coiter approbata. dicit quoniam pos
se celebrare in aliena dioecesis in pontificalibus. cum simili
tudine episcopi. p. p. videtur enim ex griali pruetudine plu
tos vñ annulus etiam in aliena iurisdictione. Ideo pndit
sic. quod qdaz sunt insignia denotantia superioritate in loco
et illis quod nō potest vñ ut h. et in. c. antiqu. de priuile. qdaz
sunt que denotant dignitatē insigniis. non in denontia
perioritate in loco. ut visus annulus et sunulus et pcedit co
trarium quod nō. et hoc satis est de mete hosti. h. et in. c. et
tua et palle. Et quero quod si cessaret priuilegium et
pruetudine nungd debebat ex quo possessione lice pcedere
i. m. dicit quod nō quasi velit huc tex. et a. dispositio
loci sibi vendicare etiam ratione solius possessionis. et sic
trahit coiter doct. Sed ptra h. dictu facit tex. nobili
in. c. cū psone. de priuile. li. vi. in. fi. et ibi gl. non en
dicitur pnuari in possessione ptra ius habita. pnuimur
en. illaz usurpasse. c. di. ptra moe. xv. di. pnuimur. nō
h. pseruat in possessione lice pcedente quod allegabatur
ut. d. c. cū psone. secundum si allegasset pscriptio
dūtaxat ut. d. c. cū psone. in. fi. et dic ut ibi nō. p. rone
dūtaxatis. Utter quero nungd valeat sola con
suetudo absq. priuilegio gl. ultima sentit quod nādū me
tionē facit. de priuilegio dūtaxat. h. i. m. sentit opo
sitū. equipat en. in h. cām priuilegii et consuetudine di
cens quod h. rescriptu quod emanavit ad instantiam custu
arii. nō debuit pnuicare priuilegio eboracensis. et
pruetudini approbat. Id est hosti. refringit tamen hoc quod
p. pruetudinem tale ius acquirit non personis persona
liter sed ecclesijs realiter. et sic a deo inueterata quod ipsi
us contrarii non sit memoria de verbo. sig. super qui
busdam personis autem personaliter tale ius p. con
suetudinem acquiri non potest secundum en. allegat ad hoc
. c. ex tauri. de auct. et ysu pal. hoc dictum ut valeat
pruetudine satis placet et videtur probari hic in tex. vñ
ponderat pruetudine. ut patet ibi pruetus et. Et
h. singul nō quod usus insigniis denotantia superiorita
tem potest p. pscriptioen acquiri seu pruetudinem in
alieno territorio. et iniquitatibus hosti. requirit tamen tēpus
de cuius initio non est memoria. Inteligo ubi pcedet
benis nō h. titulū putatū. quod cām en. hec pscriptio
sit contra ius requiri titulū alias cum titulo suffit

Opp. p. p. videtur enim ex griali pruetudine plu
tos vñ annulus etiam in aliena iurisdictione. Ideo pndit